

rende i og statsborger i denne stat uden at være statsborger i kildestaten.

Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18, jfr. stk. 3.

Artikel 20. Professorer og lærere.

Gæsteprofessorer m.v., som forsker eller underviser i den anden stat i mindre end et år, kan kun beskattes i deres hjemstat.

Artikel 21. Studerende.

Stipendier o.l. til studerende, lærlinge og erhvervspraktikanter beskattes i kildestaten.

Artikel 22. Udvinning af kulbrinter.

Artiklen omhandler beskatning af aktiviteter i forbindelse med udvinning af kulbrinter. Bestemmelserne er kommet ind på dansk foranledning. Der findes ingen særlige regler om beskatning af kulbrinteudvinning i OECD-modellen.

Efter stk. 1 og 2 skal virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinning af kulbrinter altid anses for at udgøre et fast (drifts)sted, hvis aktiviteterne strækker sig ud over en bagatelgrænse på 30 dage inden for en 12-månedersperiode. Efter den eksisterende overenskomst er grænsen 90 dage inden for en 12-månedersperiode.

Virksomhed på borerig ud for kysten skal dog efter stk. 3 kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en periode eller perioder, der overstiger 365 dage inden for en 18-månedersperiode. Efter den eksisterende overenskomst er grænsen 180 dage inden for en 12-månedersperiode.

I begge tilfælde er der indsat en bestemmelse, der hindrer omgåelse af tidsfristerne ved at lade arbejdet udføre af forskellige indbyrdes forbundne foretagender.

Efter stk. 4 og stk. 5 beskattes supply-trafik med skib eller luftfartøj til borerigge ud for kysten efter samme regler som international trafik. Dette gælder såvel beskatningen af rederiet eller luftfartsselskabet som beskatningen af skibs- og flybesætninger.

Endelig fastsætter stk. 6 regler for beskatning af kapitalgevinster i de tilfælde, hvor en borerig ejet af et foretagende i den ene stat flyttes væk fra den anden stats kontinentalsokkel. I sådanne tilfælde kan kapitalgevinster - værdistigning på borerigge - ikke beskattes i denne anden stat. Dog kan genvundne afskrivninger beskattes.

Artikel 23. Andre indkomster.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten opbevares af et fast driftssted i den anden kontraherende stat, jfr. stk. 1 og 2.

Endvidere gælder efter stk. 3 samme »arm's length«-princip, som er omhandlet i artikel 9. Bestemmelsen, som er hentet fra kommentarerne til OECD-modellen, er kommet ind på italiensk foranledning. Baggrunden er et ønske om at undgå eventuelle problemer med beskatning af indkomst fra utraditionelle finansielle instrumenter, som ikke opfanges af de øvrige bestemmelser i overenskomsten. Bestemmelsen siger, at hvis der mellem to indbyrdes forbundne parter er aftalt andre vilkår, end der ville være gældende i et frit marked, anvendes artiklens stykke 1 kun på den del af indkomsten, som ville have været aktuel i et frit marked. Den overskydende indkomst kan beskattes i de to stater efter deres egen lovgivning og under hensyntagen til overenskomstens øvrige bestemmelser.

Artikel 24. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning.

Artikel 24 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Hvis en person, der er hjemmehørende i Italien, opbærer indkomster, som Danmark efter overenskomsten kan beskatte, skal Italien som hovedregel give credit for den danske skat, d.v.s. at Italien skal nedsætte sin skat med den skat, der er betalt i Danmark, dog højst med det beløb, der udgør den italienske skat af den pågældende indkomst, jfr. stk. 2.

Danmark anvender ligeledes credit-metoden, jfr. stk. 3 litra a) og b). Hvis en person eller et selskab m.v., der er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en italiensk kilde, og Italien også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Italien, eller den del af den danske skat, der falder på den italienske indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

I tilfælde, hvor en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten *kun* kan beskattes i Italien, anvendes *exemption med progressionsforbehold*, jfr. litra c). Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den italienske skat. Imid-